

pax dei trēm. Observando prorsus, et charissimū compatrietā suā pūctō,
nos tandem satis felici et fructu altissimo responsam venisse, fēra q̄ post
lātē, postq̄ vīm dīvā molestia erat superata. Nūmberge per dūm
quēminimus, propter equos exhaustos: ibi nunquam nō adfuit, nobis, tūc
et mīns Wēnslaus, nobiscū perandens et vivens, planidissimēq̄ similes
obambulans, cuiq̄ prorsus ornamenta, ac insignia munimenta, non
gratū ostendens, nūq̄ literas tibi et mihi, et suisq̄ scriptas, non
dubito, quin attuleris. Et quando om̄s nos, per occasionem, eius
edes intravimus, effū, ut pūctū suis daretur daretur. Quare florē
tūc, (mīa pūctū filiorum) mihi servio, similitū tūc pūctū respici
rū domū, fūctū et volūte dō, videtur. Nam in mīno pūctū
mīo pūctū prorsus p̄, quā compatrietā ad remittendos mihi
libros, sūm alia mihi vīlia et mīstaria, sub notā et mīstario
fūctū sublata est: Et quod mī magis loq̄retur ac pūctū, insignis
illi aureus annulus, quo literas mīas solis obfignato, mīus pūctū
superabat mīnima p̄ florinorū, et dām, ^{quod} susceptus est, mīi mīa
magna negligentia, domū illū reliqui, id quod mī fuisse, mihi non
posse p̄suadere. Oro autem amantē, ut se pūctū ab uxore, mī
hūius foras rēpōrē. Hic vīctus congregatus est cōtus, bonorū
et eruditiorū Theologorū, quos mīnō videri, et audire. Ex parte

sed tūc felici

- 1 mī electorū adfuit dūo, Cantabrigiā, et dūo philippus, qm̄ laborat
in dextro brachio, mīnō pūctū lēns, ut non vālet dextera
manū pūctū, id quod illū, et om̄s nos, mole habet et affligit.
sed morsus serpentis est, quo cupit impedire illius rēpōrē, et cōfūctū
exercitū, et valde mīstaria offitū. Oro ardētibz vōis, pūctū chēm,
mīnō mīdior, qm̄ venit ut solūat et sanet opera diaboli, ut cū
velociter pūctū sanitati respiciat. Ex parte landgraviā, adfuit mī cō,
2 Theologi q̄ / Doctor dūo: doctor diēnsius: iohannes Corning: iohannes
3 pūctū. Nomine dūis Wēnbergensis, dūo, doctor Balthazarus, et
4 Snoppius: Nomine civitatis Argentine, dūo butycus, et Calvinius
5 Nomine vobis Augustanū vīctū Mīstulus. Ex parte civitatis vīctū
6 vīctū fūctū, hūctū. Ego tandem om̄ mīnō, cōfūctū mīe nomine,
Brentius, oflander, Wēnslaus, Amstadius, nōdūm adfuit, mīnō est
an adfuit fūctū. Carolus imperator hīc est, vīctū dūctū civitatis
electorū, Mogūctū videtur, sed pūctū rēpōrē magna et fūctū

Tantu m eo hic pſens
 eſt, comes Wolfſingus
 de Anholt.
 Item tantu h³ ex nris
 principibz habent ſuos
 legatos, et theologos, ſq
 nri electos: Henricus
 ſaxonie dux: Et dux
 Alvirus Wirtembergiſis.
 o porem, et timorem.
 A germanoru, galoru
 galoru.

veluti nos principes
 bavarie, dux h³ virius
 35 epi, inter quos erat
 pvenipui Moguntinſis
 Brevinſis, et Zaltſbur
 genſis

Nam in conſiſtorio imperiali, dirimuntur conſidere triginta quinque
 p^{re}ter unum landgraveum, qui hic ſupra oſ ep^os, et principes, ad
 partis, herouo animo triumphat et triumphat, vix unus ante aliu,
 principem adeſt. Ep^os firmi omnia omnia, in medio magnam
 Ex Saxonie amicitibus, nemo adeſt p^{re}ter nos, Quam omnibus
 diuota mente, et ora hominu concludat, in danielum deuocent.
 Magna p^{re}ſentia hic moramur, et landgraveus ipſe n^om conſultum
 admonuit, in ſepe p^{re}ſentia, aut opera miſſitate, ſi p^{re}ſentia
 Ecceſſum ceſarem ſipatu, tribus milibus ~~milibus~~ Ep^os, bavaros, et
 intendunt, nobis n^o bene affeſſos eſſe, nemo dubitat, nemo igno
 Diligentiffime, et fortiffime, per strenuos vigiles, p^{re}ſentia or p^{re}
 diuerſoru Heſſiaroru, iuſtodiunt. Carolum, fixa 3 poſt iudicium,
 equitatum et inuidentem, in amictu et inſeſſu ſatis modico, et
 veru facie, mihi non auidentem, Eodem die, nichoſa fuerit com
 Nam poſtq^{ue} ceſarem Maieſtas, magna ſipante reſerua, ſunt temp^o
 aut collegiu canonioru equis aſſeſſit, adiunctis illi, iſs d^um
 p^{re}ſentibus, que ſunt p^{re}ſentibus ſeſſe, vbi illoru ſacru, ſunt abſolu
 et Miſſa diuinita p^{re} ceſareanos Miſſos, de ſpiritu ſanto, tandem
 et verſa, p^{re}ſentibus p^{re}ſentibus, Et in hor ſonitatu, ſunt quo
 non ad impia ſacra, ſed ad iuſtiti^{am} domu et opera, p^{re}ſentibus
 exhibent iuſt. landgraveus, in magna gloria, cum reliquis legatis,
 imperi^o, illi in religione iuſt. Et quia in imperiali ſeſſione, et
 ſunt, landgraveus, et dux Henricus, in quid iuſta aut inuidentem
 inter illos ſibi inſeſſimos, ordinatione p^{re} ceſare M ſacru eſſe,
 dux de Bophia, iudicium inter illos hori occupat, coſq^{ue} ſequiſſima
 A Audio Ceſa M ipſo p^{re}mo die conuictus, imperio via propoſuiſſe
 videtur de reformanda eccl^{ia}ſia: de emendando iuſticio canonio
 Et de T^umto p^{re}ſentibus. optaſſe, quatenus omnes illi, ſnam operam
 ingenia iuſt^o conſeruent, qua poſſimum ſomodiori via, quibus con
 medys, et modis, illis rebus mali ſanis, conſuli et m^oderi poſſit
 imperium pollicetur, illos non deſuturos conſe, offeſſe, ceſ M omni
 A Opinatur, et dicitur, nros Antagoniſtas, venſari v^oſus, quomodo
 et Wormati^o ſerue, chriſtianam illam formam et iuſtiti^{am} ſol
 Nam ſupra id, quod grauiffime dehortationis illis ſiant a p^{re}ſentibus

legatis, et praestis, quibus profaniores sumus, quam ut tam sacra gens
nobiscum colloquatur aut in arenam descendat, etiam decessit sit
ab oī collatione et disputatione, arripimus, regia, et Damiana illa
diminatione, quam David noster Melancthon, Wormate habuit cum
blasphemo illo et iniquissimo philisto, Erno. Nostri tamen non assunt, neque
susceperunt colloquium iuxta formam ^{haganocensem}, expectari, efflagitari
et urgere, sed autumant prudentiores, nos ^{talē} difficultate assensum

A Ego pro nra simplicitate et vuditate, inspecto negotio, et ut apud me deli-
berata, mihi non possum persuadere, his remissis aliquid ~~aut~~ determinanda
ferre, quod profuturum sit ad reformationem, ecclesiae, religionis, morum
doctrinae, aut disciplinae. Nam principes phariseorum, pontificum, et Monachorum
volunt aut sese, aut ecclesiam sanari, volunt deliria, et errores suos
atque manifestos abusus, retinere, ne dicam, ut defendere. Ex nostris, multi
suo orio, delirys, seu quibus potius consulat, quam ecclesiae, multi non in
veritate, quam tranquillitati consultu volunt, alij nimmerunt aliqua
utryna aut pollutionibus, alij ~~et~~ metumunt reamina, nonnulli
faspidive impunt vete tradita, Quam valde timendum est ^{quod} exclusis, aut non
consultis, seu faspiditis theologis, nonnulli ex nostra parte, eo delapsuri
sunt, ut cum caecis, et pontificis in furcam sint consensuri conuul-
tionem, et in nullam imo fraudulentam partem. Sed oremus deum
votis ardentissimis, ne infideli et raphose compositione, solam, et
solamiorum Episcopum privent. Nam noster philippus dicit, Euseia nunquam
durabilia sunt, sed ~~in~~ mentis maioris flammam gignunt, id quod
nupatur exemplum Syracensis synodi, ubi ambigua formula
quisita est, tollere difficultatem, inter arrianos, et orthodoxos, sed non
dissipationem, et difficultatem, ex illa ipsa fraudulenta compositione, et
syrophantia forma, orta sunt, quia nulla durabilis tranquillitas
in ecclesia, sine veritate constitui potest. potentiores principes, et Episcopi,
inter adversarios, ille non alios admittit theologos, quam Sophistas,
hor est solus, qui omni ingenio, omnibus consiliis, et persuasionibus
tantum horantur ad phylologas conulationes, qui finis pingui
absurda doctrinae conantur, qui non sudent ut errores emendat
et mediantur ecclesiae, sed ut mollioribus interpretationibus, et nonis

preceptibus nervos retinent, vinosorum cultum. Affringamus nequitiam
 illi conhibitoris, de coena domini molliores ^{impetibus} ~~impetibus~~, ubi legitur offerri
 hostiam, ad animarum redemptionem, intelligamus non offerri
 nobis, sed deum interpellari, ut propter hostiam, quae ab ipso ponitur
 Christo oblata sit reddamus aut, nos exaudiat. Sed nos dirigit
 repellere pravas opinionibus, imo eas non considerare, donec
 impetum moriamur. Ut iudas ostendit prodidit filium dei, ita euangelium
 quoddam blanda specie ipse astuti conhibitoris dehere conatur.
 Aliter sunt detestissime semores, quos si sine volumus. Ut plus habet
 quod scribam. Nondum aliquid negotii nobis preceps non autem
 Erius, Corneus, Natusque: simul fui in coena in electoris legem
 et Theologus, et simul praeceptus sum cum Hessianis. Vidi, et
 librum Lutheri contra Henricum manducantem, ubi mira sunt fulgura
 et tonitrua, sed prophetia, baptisma, et Apostolica. Vidi novum
 mentum Lutheri Wittenbergae editum, anno hoc 41 si ex
 apud vos, foras enim, est in multis locis et scripturis
 redditum. Ego obiter intidi in duo loca, quos magis varium
 prima translatione, primum habes ad romanos 13 sub finem:
 per 5 in principio Ego non enim mihi aut libris, cum qui
 ob vos causas, primum quia deest, et audiamus mea periculum
 Secundo, omnia hic maiores resistent, quam nobiscum. Tertio
 itinere longitudo, id prohibet. Nam in paucis meis libellulis
 fuit aliquam intentionem, Tum erit mihi pariter consolari meum
 et admoneri aliqui meos duos filios, qui sunt apud me
 quatenus diligenter sint, in consequenda eruditione, et per
 Deum, faceret mihi mea dilectissima coniux, mihi admodum
 si aliqui adnotaverit ad se meum filium, et illam admoneri
 obsequendum matri, et domi se continere, fideliter labores
 patri sepe ore. Nam hoc vobis praeceptum petens, et minime
 finem, a pijs matronis institutum? Domini mei, satis plene
 amantia, et familiariter meum visitant, magis adnotant
 Eae oro per Christum, ut meos longas libras, et magis
 similiter me uxoris, item dehemini, et aliorum quoque, si fieri
 brevis videam, Sunt enim antrope libris, magno solatio, et
 qui peregrinantur. Deus te conservet dum innotum, et per te salvi
 Et saluta ex me tua, mihi dilectissimam, omnes meos symonibus
 omnes mihi praecepta familiaritate et maxima benivolentia
 tibi equae atque mihi notis, ut revereri non, ut sit meisse
 Gratissima saluta post iudicia anno 1541

Joannes Amstelredamensis
 in Evangelio Christi roget

Dato sine intermissione per nos, et ecclesiam. Amen.